

sin Begrundelse i det Forhold, at Frihavnen ikke oprindelig mødte den fornødne Tilslutning, og at man for at faa Driften til at betale sig opmuntrede til Opførelse af industrielle Anlæg, som muligt strengt taget ikke hørte hjemme paa denne Grund, men lige saa godt kunde have ligget udenfor Frihavnens Omraade.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hey) udtalte sin Anerkendelse af, at der ikke ved denne Lejlighed søges Statsgaranti for de Laan, der ønskes optaget. Jeg vil gerne bekræfte, at det har ogsaa været Regeringens Synspunkt, at det vil være uheldigt, om en saadan Statsgaranti skulde have været tilvejebragt. Ikke blot er det jo i sig selv ønskeligt at undgaa saadanne Garantier, men netop under den nuværende Situation, hvor Statens Kredit trænger til at blive styrket saa meget som muligt, vilde det have virket særlig uheldigt, om dens Kredit skulde have været anspændt ogsaa med en Garanti. Men dertil kommer, at det ogsaa straks er erkendt fra alle Sider, tror jeg, at et saadant Foretagende som Københavns Havn i Forbindelse med Frihavnsanlægget maa siges at give i sig selv tilstrækkelig Garanti.

De Bemærkninger, som det ærede Medlem fremsatte med Hensyn til Bankernes Vilkaar for Laanets Ydelse, Vilkaaret om, at de skulde have forholdsvis hurtig Besked, vilde jeg gerne supplere med den Bemærkning, at det for mig har foreligget saaledes, at jeg maatte have Grund til at gaa ud fra, at Bankernes Vilkaar med Hensyn til de 14 Dages Frist drejede sig om en endelig Accept af Laanet fra Havnens Side, at man altsaa ikke kunde have gjort Regning paa, at de vilde have nøjedes med Havnens Accept alene under Forbehold af Rigsdagens senere Medvirken.

Holger Petersen: Jeg takker den højtærede Minister for Udtalelsen om, at Ministeren vil gøre, hvad han kan, for at afhjælpe den stedfindende Mangel paa Vogne. Jeg sigter ikke alene til den nuværende Tid, hvor jeg indrømmer, at Forholdene har været ganske overordentlige, men i Aarevis har jeg hørt om, at der er blevet lejet snart tyske, snart engelske Godsvogne, og jeg antager, at det har været for en saa stor Betaling, at det vilde være adskilligt billigere for Staten selv at anskaffe dem. Det er det, som jeg udtaler Haabet om maa ske inden ret længe.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Kirkers Bestyrelse m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 714, Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1969).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling: sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Birch): Ærede Medlemmer vil erindre, at ved første Behandling af dette Lovforslag blev det fremhævet, at der var fremkommet den stærke Forandring i Folketingets Behandling af dette Lovforslag, at man havde forladt Menighedsraadet plus et kommunalt valgt Medlem som Bestyrelse, uagtet dette var vedtaget ved Folketingets seneste Behandling af Lovforslaget i 1914, og nu var gaaet over til, at Bestyrelsen kun skulde bestaa af eet af Menighedsraadet valgt Medlem, eet kommunalt valgt Medlem og Sognepræsten. Det er jo i absolut Modstrid med Landstingsudvalgets Opfattelse, idet Udvalget ligesom et Mindretal i Folketinget paa 7 Medlemmer maa holde for, at Menighedsraadet bør have den egentlige Indfyldelse paa Kirkers Bestyrelse i Forbindelse med et kommunalt valgt Medlem. Begrundelsen for Folketinget af denne Forandring er denne, at der er fremkommet Oplysninger om, at de allerfleste Kirker behøver Tilskud, som skal paalignes ved Kommunalbestyrelsen, men dette har jo været Tilfældet ogsaa hidtil, og det er oplyst tidligere, at de allerfleste Kirker behøver et saadant Tilskud, som vil blive ydet fra Kommunernes Side gennem den Menighederne paalignede særlige Skat. Dette mener Udvalget absolut bør fastholdes, og man har derfor ikke andet at gøre end at stille Ændringsforslag, som fører Lovforslaget tilbage til den Affattelse, det fik ved Landstingets sidste Behandling